

si autem pleniari ad hoc quod ex contemptu peccente efficiuntur pessimis et maxime incorrigibiles. sed filius Ierem. 2. Confregisti iugum. dirupisti uincula. dixisti non fuissemus. in omni colle sublimi et sub omni ligamento fraterno tuus psterneaberis meretrix. **U**nus Aug. dicit in epistola ad plebem hyponemsem. Ex quo deo seruire cepi. quoniam difficile sum exceptus meiiores quam in monasteriis profecerunt. ita non sunt expertus peiores quam in monasteriis ceciderunt.

Arandum est de his que continent religiosis. Et circa hoc quod runt sex. primum utrum liceat eis docere predicare et alia beatitudini facere. 2. utrum liceat eis de negotiis secularibus se intrahere. 3. utrum teneant manibus opari. 4. utrum liceat eis elemosynis vivere. 5. utrum liceat eis medicare. 6. utrum liceat eis uestimenta ceteris uiliiora deferre.

Ad primum sic procedit. Vide quod religiosis non liceat docere predicare et alia beatitudini facere. Dicitur. n. 7. q. i. in quodam statuto constantinopolitane synodi. Vita monachorum subiectioibus est librum et disciplinas suas. non docendi uel praedicandi uel pascendi alios. Ieronimus dicit ad Riparium et desiderium. Monachus non doctoris. sed plagiatis est officius. Leo etiam papa dicit ut habeat. 16. q. i. Precedentes sacerdotes nullus audeat predicare. siue monachus siue laicus ille sit. qui cuiuslibet scientie nostrarum glorias. sed non licet transgredi propriis officiis et statutis ecclesie. g. v. quod non liceat religiosis docere predicare et alia beatitudini facere. **P**ropter. In statuto Nicene synodi quod ponitur 21. q. i. sic dicitur. Firmis et indissolubiliter omnibus principiis ut aliis monachorum penitentiis nemis nisi tribuat nisi invicem sibi ut iustus est. mortuum non sepeliat nisi monachum seu in monasterio comorantem. vel si fortuitu quocumque aduenienti fratri futurum ibi mori contingat. sed sicut ista pertinet ad officium clericorum. ita etiam predicare et docere. g. e. cum alia sit causa monachorum et alia clericorum ut Ieronimus dicit ad Heliodorum. v. quod non liceat religiosis predicare docere et alia beatitudini facere. **T**ertius. Gregorius dicit in registro. Nemo potest ecclesiasticis obsequiis deseruire. et in monastica regula ordinare persistere. et hoc habet. 16. q. i. sed monachorum tenent in monastica

regula ordinate persistere. g. v. quod non possint ecclesiasticis obsequiis defuire. docere autem et predicare pertinet ad ecclesiastica obsequia. g. v. quod non liceat eis predicare aut docere aut aliquod beatitudini facere. **H**oc est quod Gregorius dicit et habet. 2. q. i. eadem. Ex auctoritate. n. b. modi decreti. quod apostolo moderamie et pietatis officio a nobis est constitutum. sacerdotibus monachis apostolox figuram ducentibus liceat predicare. baptizare. communione dare. per petitoribus orare. priuam iponere atque peccata soluere. **R** dicendum quod aliquod dominus alicui non licere duplum. Uno quod habet in se quod fratres ei quod dicitur non licere sicut nulli homines licet peccare. quod habet in se gloriam honestatem et obligationem ad legem dei. quod fratres patrem. et hunc modo dicitur alicui non licere predicare uel docere vel aliquod beatitudini facere. quod habet in se aliquod quod bis repugnat. vel honestatem precepti sicut his quae sunt irregulares ex statuto ecclesie non licet ascendere ad sacros ordines. uel preceptum. Sim illud psalmus. Petrus autem dicit de qua re tu enarras iusticias meas. hoc autem modo non est illicitum religiosis predicare docere et beatitudini facere. tamen quod ex uoto et precepto regule non obligantur ad hanc quod ab his abstineantur. tum etiam quod non redditur ad hoc minus idonei ex aliquo petro consilio. sed magis idonei ex exercitio scientiae quam assumpsierunt. stultus autem est dicere ut per hoc quod aliquis in scientia permutetur efficiatur minus idoneus ad spiritualia officia exercenda. et iuste stulta est quorundam opinio dicentium quod ipse status religionis impedimentum affert talia exequendi. quoniam error est Bonifacius papa romanus secundus dicit excludit dices ut habeat. 16. q. i. Hunc non nulli nullo dogmate sunt. audacissimo quod est zelo magis amaritudinis quam dilectionis istamamati afferentes monachos quae mundo mortui sunt et deo uiuit. sacerdotalis officii praeceps indigneos. sed olio labii. quod offendit. p. quod est. quod non fratres regulare. subdit. n. Tercius. bene dicit monachorum preceptor almissus beatitudini rei aliquo modo fuit interdictor. et similiter nec in aliis regulis hoc prohibetur. 2. iprobatur predictum error est ex idoneitate monachorum cum in fine capituli subdit. quanto quisque est excellenter. tanto et in illis spiritualibus. s. opibus poterit. Alio dicitur aliquod non licere alicui non preceptum fratrem quod habeat. sed preceptum quod dicit ei unde illud possit. sicut diacono non licet missam celebrare. quia non habet ordinem sacerdotalem. et presbytero non licet sententiam ferre. quia non habet episcopales

Q

auctoritatē. In quibus tñ ē distinguēdūz; q̄ ea que sūt ordinis cōmitti nō possūt nisi ei q̄ ordinē habet. sicut diacono nō pōt cōmiti q̄ celebret missaz nisi sit sacerdos. ea vō q̄ sūt iurisdictionis cōmūti possūt eis q̄ non habet ordinariā iurisdictione. sicut platio sententiē cōmitis ab ep̄o simplici sacerdoti. t̄ h̄ mō dicit nō licere monachis t̄ aliis religiosis p̄dicare docere t̄ alia b̄modi facere ga status religionis nō dat eis p̄tētē b̄mo di faciēdi possūt tñ ista facē si ordinē r̄cipiāt uel ordinariā iurisdictionē. aut etiam si eis cōmittat ea q̄ sūt iurisdictionis. Ad p̄ mū ḡ dicendū q̄ ex v̄bis illis habet q̄ monachi ex hoc q̄ sūt monachi nō nancisunt habere p̄tētē talia faciēdi. nō aut ex hoc q̄ sūt monachi habet aliqd tr̄ium executio ni talū actuū. Ad secundū dicendū q̄ il luca etiā statutū Niceni cōcilii p̄cipit ut monachi nō usurpet sibi es hoc q̄ sūt monachi p̄tētē huiusmōi actus exercēdi. nō aut p̄bet qn̄ ista possint eis cōmīti.

Ad secundū sic pro

dīc. Videlicet q̄ religiosis non liceat secularia negotia tractare. Dicīt enim i p̄dicto decreto Bonifacii pape. q̄ b̄tis Benedictus eos seculariū negotiōz dixit exp̄es fore. qd̄ quidē apl̄is documentis. t̄ cuius sc̄oꝝ p̄t̄z istitutis. nō solū monachis. s̄ etiā canonici oib̄ magnop̄ iperat. fin ill̄. 2. ad Ebimot. 2° Nemo militas deo ip̄licit se secularib̄ nego ciis. s̄ oib̄ religiosis imin̄ q̄ militēt do ḡ nō licet eis secularia negotia exercē. Ps i. ad Iobessal. 4. dīc apl̄us. Opam detis ut geti sitis t̄ ut negotiū ur̄m agatis. glo. di missis alienis qd̄ vobis utile ē i emēdatiōez vite. s̄ religiosi sp̄al̄i assūmūt studiū emen datiōis vite. ḡ non debēt secularia negotia exercē. Ps. Sup ill̄. Matth. xi. Ecce q̄ mol lib̄ uestiū i domib̄ regū sūt. dic Jero. Ex h̄ oñdit rigidā uitā t̄ austera p̄dicationē vī sare debēt aulas regū t̄ nobiliū boīz pala-

cia declinare. s̄ necitas seculariū negotiōz igerit hoīem ad frequētandū regum pala cia. ḡ nō licet religiosis aliq̄ negotia secula ria p̄tractare. Sz 5 ē qd̄ apl̄s dic ad Ro. vlt. Lōmēdo uobis p̄hebē sororē nr̄az. t̄ p̄ ea subdit. t̄ assistatis ei i quocunq̄ negotio uestrī idiguerit. R̄ dicendū q̄ sicut s̄ dicū ē: status religiosi ē ordinat̄ ad p̄fectoriā caritatis cōsequēdā. ad quā qdē p̄ncipali ter p̄tinet dei dilectio. secūdario aut̄ dilectio p̄imi. t̄ iō religiosi p̄cipue t̄ pp̄f se debenerūtēdere ad h̄ q̄ deo uacēt. si aut̄ necitas p̄mis̄ imineat eoz negotia ex caritate age de bēt fin illud ad Gal. 6. Alter alteri onera portate t̄ sic adiplebitis legē xp̄i. q̄a i hoc ip so q̄ p̄xis seruūt pp̄f deū dilectioni divine obsequūt. vñ dic Iaco. p̄. Religio munda t̄ imaculata apud deū t̄ patrē. h̄ ē visitare pupilos t̄ uidas in tribulatiōe eoz. glo. i succurrē eis q̄ carē p̄sidio i p̄pre necitatis. Est ḡ dicendū q̄ cā cupiditatis secularia negotia gerere nec monachis nec clericis h̄. cā vō caritatis se negotiis secularib̄ cū debita moderatiōe īgerē possūt fin superioris licentia i ministrādo t̄ dirigēdo. vñ dicit in decretis. dis. gg. Decreuit sancta synod̄ nul lū deinceps clericū. aut possessiōes cōducere aut negotiis secularibus se pm̄iscē. nisi pp̄e curā pupilloꝝ aut orphanoꝝ aut uiduariū. aut si forte xp̄ius ciuitatis ecclesiasticaꝝ rez sollicitudinē eū babere p̄cipiat. eadē aut̄ rō est de religiosis t̄ clericis. q̄a utrisq̄ siliē ne gocia secularia iterdicūt ut dictū est. Ad primū ḡ dicendū q̄ monachis interdicūt secularia negotia tractare. pp̄f cupiditatem nō aut̄ pp̄f caritatē. Ad fin dicendū q̄ nō ē curiositas. s̄ caritas si pp̄f necitatem aliḡ se negotiis imisceat. Ad tertū dicē dū q̄ frequētare palacia regū. pp̄f delicias v̄l gloriā uel cupiditatē nō cōpetit religiosi. s̄ eas adire. pp̄f pias cas̄ eis cōpetit. vñ dīc 4. Reg. 4. p̄. Velisens dixit ad mulierē. Nūḡ h̄s negotiū. t̄ uis ut loquar regi uel p̄ncipi militie. Siliē enī uestit religiosi adire regū palacia ad eos arguendos t̄ dirigendos. sicut Iohes baptista arguebat Verodem ut dicit Matth. i. 4.

Ad tertium sic pro

cedit. Videlicet q̄ religiosi māb̄ opari teneā tur. Nō. n. excusat religiosi ab obseruātis

pceptoz. s̄z opari manib⁹ ē i pcepto. fm ill⁹
i. ad Thessal. 4. Operemini manibus v̄is
sicut pcepim⁹ uobis. vñ r Aug⁹ i li⁹ d̄ opib⁹
monachoz dic. Letez q̄ serat boes contu
maces. i. religiosos nō opantes. de gbus ibi
legitur. saluberrimis apli monitis resisten
tes nō sicut iſirmiores tolerari. s̄z sicut forti
ores p̄dicari. g° v̄ q̄ religiosi teneant ma
nib⁹ opari. ¶ T. 2. ad Thessal. 3. sup illud.
Si q̄s nō vult opari nec manducet. dic glo.
Dicit qdā de opib⁹ sp̄ialib⁹ h̄ aplm pcepis
se nō de ope corporali in q̄ agricole uel c̄p̄is
ces laborat. r ifra. s̄z sup̄fluo conat r sibi et
ceteris caliginē adducē. ut qd̄ būiliter monet
caritas. nō solū facere nolit. s̄z nec etiā itell̄
gere. r ifra vult fuos dei corporali opari vñ
uiuant. s̄z p̄cipue religiosi servi dei noīant.
ut pote se totalē dino servitio mācipantes.
sicut p̄z p Dyo. 6.º caº cel. ierar. g° v̄ q̄ te
neant manib⁹ opari. ¶ T. Aug⁹ dic i li⁹ de
opibus mānochoz. Quid agant q̄ opari cor
poraliter nolit scire desidero. c̄romb⁹ iq̄t
vacamus r psalmis r lectionib⁹ r verbo di.
s̄z q̄ ista nō excusent ostēdit p singula. nā
primo de oratione dic. citi⁹ exaudit una obe
diētis oratio q̄ decē milii contēptoz. illos
cōceptores intelligēs r idignos exaudiri qui
manib⁹ nō opant. 2.º de diuinis laudibus
subdit. cantica vō d̄ na cātare etiā manibus
laborates facile possit. 3.º subiūgit de lectio
ne. q̄ aut̄ se dicat lectiōi uacare. nōne illi in
ueniūt qd̄ p̄cipit apls. q̄ est g° ista pueritas
lectioni nōle obtēpare dū vult ei uacare. 4.º
subiūgit de predicatione. si at alicti⁹ fmo ero
gandus ē. r ita occupat ut manibus opari
nō uacet. nūqđ in monasterio oēs h̄ possit.
qñ g° nō oēs possit. cur oēs sub hoc st̄epit
uacare uolit. quāq̄ si oēs possit uiciūudi
nē facere deberet. nō solū ut ceteris necessa
riis opib⁹ occuparet. s̄z etiam ga sufficit ut
multis audiētib⁹ unus loq̄ g° v̄ q̄ religio
si nō debeat cessār a manuali ope pp h̄ mo
di sp̄ialia oga q̄ uacat. ¶ T. Luc. 12 sup
illud. Vēdite q̄ possidetis r̄c. dic glo. Non
tm̄ cibos ūros cōicate paupib⁹. s̄z etiā vēdī
te possessiones ūras ut oibus uestrīs simul
p dño sp̄etis p̄ea labore manuz opemini
vnde uiuatis nel elemosynā faciat. sed ad
religiosos p̄tinet. p̄prie oia sua relinquē. g°
v̄ q̄ etiā eoz sit de labore manuū suarum
uiuere r elemosynas facere. ¶ T. Religioz

si p̄cipue uident teneri aplōz uitaž imitari.
ga statū pfectōis p̄fiter. s̄z apli manibus
ppis laborabat. fm illud. i. ad Cor. 4.º La
boram̄ opātes manibus n̄fis. g° v̄ q̄ reli
giōsi teneat māibus opari. ¶ T. 3. Ad p̄ce
pra obfūda q̄ cōiter oibus p̄ponūt eodez
mō tenent religiosi r seculares. s̄z p̄ceptum
de ope manuali cōic oibus p̄ponit ut p̄z. 2
ad Thessal. 3.º Subtrabatis uos ab oī fra
tre abulāte iordinate r̄c. fr̄ez aut̄ noīat quē
liber xp̄ianū. sicut r. i. ad Cor. 7.º Si q̄s frat̄
uxorē bz ifidelē r̄c. r ibidē dr̄. Si q̄s nō vlt
opari nec māducet. nō g° religiosi magis te
nēt manibus opari q̄ seculares. ¶ R. dis
cendū q̄ labor manualis ad q̄tuor ordiat.
p̄ qdē r p̄ncipalit ad uicū q̄rendū. vñ r p̄
mo bōi dictū ē. In sudore vultus tui uelce
ris pāe tuo. r i p̄s. Labores manuū uariū
ga manducabis r̄c. 2.º ordiat ad tollencūm
ocū ex q̄ multa mala oriūt. vñ dr̄ Ecc. 35.
Mittit fūi mū i operationē ne uacer. multaz
n. maliciā docuit oociōitas. 3.º ordiat ad con
cupiētie reſrenationē inq̄tū p h̄ macrāt
corp̄. vñ. 2. ad Cor. 6.º dicit. In laboribus
i icūniis in uigiliis i castitate. 4.º aut̄ ordiat
ad elemosynas facēdas. vñ dr̄ ad Eph. 4.º
Qui surabat iam nō ūretur. magis aut̄ la
boret opādo manib⁹ suis qd̄ bonū ē. ue has
beat unde tribuat necessitatē pariēti. H̄cēm
g° q̄ labor manualis ordiat r ad uicū q̄
rendū cadit sub necessitate p̄cepti. put̄ ē ne
cessariū ad talem finē. qd̄ eim̄ ordiat ad si
nē a fine necessitatē bz ut. s. intātū sit necel
sarū inq̄tū finis sine eo cē nō pōt. r iō qui
nō bz aliūde vnde uiuere posse. tenet māi
bus opari cuiustūq̄ sit odictōis. r hoc signē
&ba apli dicētis: qui nō vult opari nec mā
ducer. q̄i dicēt. ea necessitate aligs tenet ad
opandū manibus qua tenetur ad mandu
candū. vñ si q̄s ab q̄ manduactione posset
vitā trāfigere non teneret manib⁹ opari. r
eadē rō ē de illis q̄ bñt alias vnde licite uis
uere possit. nō. n. intelligitūr aligs posse fa
cere qd̄ nō licite facere pōt. vñ r aplus nō i
tenitur opus manuū p̄cepisse nisi ad exclu
dendī p̄tū eoq̄ q̄ illūcē uicū acgrēbant.
vñ p̄ qdē precipit aplus opus manuale ad
euitandum furtū. ut p̄z ad Eph. 4.º Qui su
rabatur sem nō ūretur. magis aut̄ laboret
opando manib⁹ suis. 2.º ad uitardū cupids
latēm alienaz rez. vñ dic i. ad Thessal. 4.º

Operemini manib⁹ uiris sicut p̄cepim⁹ uo-
bis ⁊ ut honeste abuleris ad eos q̄ foris sūt.
3° ad evitandū turpia negotia ex qb⁹ aliqui
uictū acgrūt. vii. 2. ad Thessal. 3° dicit. **C**ū es
sem⁹ apud uos hoc denūciabam⁹ uobis. qm̄
si q̄s nō vult opari nec māducet. audiūm⁹
n. quosdā int̄ uos abulare ingere nibil opā-
tes. s̄z curiose agētes. glo. qui sedā cura ne-
cessaria sibi p̄uidēt. his aut̄ qui eiusmōi sūt
denūciām⁹ ⁊ obsecram⁹ ut cū filiōt opan-
tes panē suū māducet. **V**n̄ Jero⁹ dicit super
ep̄la ad Hal. q̄ aplus hoc dixit nō tā offi-
cio docētis q̄s uitio gēnis. **S**ciendū tamē q̄
sub ope manuali itelligunt̄ oia humana of-
ficia ex qb⁹ hoīes līcīte uicium lucrat̄. siue
manib⁹ siue pedib⁹ siue lingua fiant. vigiles
n. ⁊ cursorēs ⁊ alii b⁹modi de suo labore ui-
uētes. intelligunt̄ de opib⁹ manuū uiuē. q̄a
n. manus ē organū organoꝝ. p̄ op⁹ manuū
oīs opatio itelligīt de qua alīgs uictū līcīte
p̄ot̄ lucrari. fm̄ aut̄ q̄ op⁹ manuale ordinat̄
ad ocū tollendū uel ad corporis maceratio-
nē. nō cadit sub necessitate precepti fm̄ se
siderat̄. q̄a multis aliis modis p̄ot̄ uel ca-
ro macerari uel etiā ocū tolli q̄ p̄ opus ma-
nuale. macerat̄. n. caro. p̄ ieunia ⁊ uigilias.
⁊ ocū tollit̄ p̄ meditationes sacraꝝ scripturꝝ
ꝝ ⁊ laudes dīnas. vñ sup illud hs. **D**efecce-
rūt oculi mei i eloquiuū tuū. dic glo. Non est
ociosus qui v̄bo dei tantū studet. nec pluris
est qui extra opaꝝ q̄ studiū cognoscende
vitatis exercet. ⁊ ideo pp̄ bas cas religiosi
nō tenent̄ ad opa manualia sicut nec secula-
res. nisi forte ad hoc p̄ statuta sui ordīs ob-
ligen̄. sicut Jero⁹ dicit in ep̄la ad Rusticuz
monachū. **E**gyptioꝝ monasteria hūc tenet̄
morē. ut nullū absq̄ ope aut labore suscipi-
ant. nō tam pp̄ uict⁹ nccitatē q̄s pp̄ aīe la-
lutē. ne uagēt̄ p̄nitiosis cogitationib⁹. i q̄
tū v̄o opus manuale ordinat̄ ad elemosynas
faciendas nō cadit sub nccitate p̄cepti.
nisi forte in aliquo casu i q̄ ex necessitate ali-
q̄s elemosynas facere tenet̄ ⁊ non posset
alias habēt̄ vnde paupib⁹ subueniret. in q̄
casu obligarent̄ similiū religiosi ⁊ seculares
ad opa manualia exequēda. **A**d primuz
g° dicendū q̄ preceptū illud qđ ab aplo p̄
ponit̄ ē de iure naturali. vñ sup illud. 2. ad
Thessal. 3°. Ut subtrabatis uos ab cī fratre
inordinate abulante. dicit glo. alīs q̄s ordo
nature exigit. logitur autē de bis qui ab ope

manuali cessabāt. vñ ⁊ natura man⁹ hōi de-
dit loco armox ⁊ tegumētoꝝ que aliis aīa-
lib⁹ tribuit̄. ut. s. p̄ man⁹ hec ⁊ oia necessaria
cōgrat. ex quo p̄z q̄ cōiter ad hoc p̄cepū te-
nen̄t̄ etiā religiosi ⁊ seculares. sicut ad oia
alia legis naturalis p̄cepta. nō tñ peccat̄ q̄cū
q̄ manib⁹ nō opant̄. q̄a ad illa p̄cepta legis
nature q̄ ptinēt̄ ad bonū multoꝝ. nō tenet̄
singuli. s̄z sufficit̄ q̄ un⁹ uacet uni officio et
ali⁹ alī. puta q̄ qdā sūt opifices. qdā agrī-
cole. qdā iudices. qdā doctores. ⁊ sic t̄ aliis.
fm̄ illō apli. i. ad Cor. 12°. Si totū corp⁹ ocu-
lus ubi audit̄. ⁊ si totuz audit̄ ubi odorat̄
v̄t. **A**d fm̄ dicendū q̄ glo. illa sumit̄ ab
Aug⁹ in li⁹ de opib⁹ monachoz. in quo lo-
q̄t̄ 5 monachos quosdā q̄ dicebāt nō eē lici-
tū seruos dei manibus opari. pp̄t h̄ q̄ dñs
dic. **D**ath. 6°. Ne solliciti sitis aīe uestre qd̄
māducetis. nec tñ p̄ hec v̄ba iducit̄ necessi-
tas religiosis manibus opādi si habēt̄ alīū
de unde uiuē possint. qđ p̄z p̄ h̄ qđ subdit̄.
v̄t seruos dei corporalī opari vñ uiuāt̄. hoc
aut̄ nō magis ptiner ad religiosos q̄ ad se-
culares. qđ p̄z ex duobus. p̄ qđē ex ipo mō
loquēdi q̄ aplus uti⁹ dicēs. ut subtrabatis
uos ab oī fratre abulante inordinate: fr̄es. n.
oīs xp̄ianos uocat̄. nō dū. n. erāt uīc t̄p̄is re-
liq̄iōes istitute. 2° religiosi nō tenet̄ ad alia
q̄s seculares nisi pp̄t regule p̄fessionē. ⁊ iō
si in statutis regule nō t̄tineat̄ alīq̄d de ope
manuali. nō tenet̄ alīs ad opandū manibus
religiosi q̄s seculares. **A**d tertīū dicendū
q̄ oībus illis opib⁹ sp̄ūlībus que ibi t̄agit̄
Aug⁹ p̄t alīgs uacare duplicit̄. vno° q̄i de
seruiēs utilitati cōi. alio° q̄i iſt̄s utilitati p̄
uate. Illi g° q̄ p̄dictis opib⁹ sp̄ūlībus pu-
blice uacat̄. excusat̄ p̄ b⁹mōi opa sp̄ūlia ab
ope manuali duplicit̄ rōne. p̄ qđē q̄a opo-
rei eos totalis eē occupatos circa huiusmōi
opa. 2° q̄a huiusmōi opa exercētibus debet̄
subministratio uictus ab his q̄x utilitati de-
seruiūt. illi v̄o q̄ p̄dictis opib⁹ nō q̄i publi-
cis. s̄z q̄i p̄uatis uacat̄ nō oī ⁊ q̄ p̄ huiusmōi
opa a manualibus opib⁹ abstrahant̄. nec
etiā fit eis debitū ut de stipēdiis fidelīi ui-
uāt̄. ⁊ de talibus loḡ Augu. **Q**d 2° dicit:
cantica dīna decātare manibus opātes pos-
sūt. exēplo opificū q̄ fabulis linguis dāt̄. cū
tñ manibus ab ope nō recedāt̄. manifestus
est q̄ nō potest intelligi de his qui horas ca-
nonicas in ecclīa decantant. sed intelligitur

De his q̄ psalmos uel hymnos dñi q̄ fuaſtas orōnes. s̄līcē q̄ dic de lectione & orōne referendū est ad orōnes & lectiones p̄uatas q̄ se itā laici iterdū faciūt. nō aut̄ ad illos qui publicas orōnes i ecclia faciūt. vel etiā puſticas lectiones i scolis legūt. vñ nō dicit qui dicūt se uacare doctrie uel iſtructioni. sed q̄ dicūt se uacare lectioni. s̄lītē etiā de p̄dicaſtione loqui nō que sit publice ad populū. s̄z que sp̄aliter sit ad unū uel ad paucos p̄ modū priuate āmonitiōis. vñ signanter dīc: si alicui sermo erogādus est. nā sicut glo. dicit i. ad Cor. 2. sermo ē qui p̄uatim sit. p̄dicaſtio que fit i cōi. Ad q̄rtum dicendū q̄ illi q̄ oīa. pp̄t deū sp̄nūt tenēt māib̄ op̄ari q̄n al̄ nō b̄nt vñ uiuāt uel vñ el̄yās faciant i caſu in quo facē elemosynā cadit sub p̄cepto. nō aut̄ aliē ut dictū est. & fm̄ h̄ loqui glo. inducta. Ad q̄ntū dicendū q̄ hoc q̄ apl̄ manibus laborauerūt. q̄nq̄ qdē fuit necēſtitatis. q̄nq̄ vñ superogatiōis. necessitat̄is qdē q̄n ab aliis uictiū iuenire nō peterat. vñ sup illud. i. ad Cor. 4. Laboramus op̄ates manibus nr̄is. dīc glo. q̄a nemo dat nobis. superogatiōis aut̄ ut p̄z p̄ illud q̄d habet. i. ad Cor. 9. vbi dīc apl̄s q̄ nō est usus p̄tāte quā hēbat uiuēdi de euagelio. hac aut̄ su pererogatiōe utebat apl̄us trib̄ de causis. p̄ qdē ut occasionē p̄dicandi auferret p̄seu do apl̄s q̄ pp̄t sola t̄p̄alia p̄dicabāt. vñ die 2. ad Cor. xi. Q̄d aut̄ facio & faciā ut āpu ſtem eoz occaſionē r̄c. 2. ad cuiadū guauī eoz q̄bus p̄dicabat. vnde dic. 2. ad Cor. 12. Quid minus hūſtis pre ceteris ecclesiis niſi q̄ egoip̄e nō guauī uos. 15. ad dai. dum exemplū op̄andi ociosis. vñ. 2. ad Thessal. 3. dicit. Nocte & die op̄antes ut formā da rem̄ uobis ad imitandū nos. q̄d tñ apl̄us nō faciebat i locis i qb̄ hēbat facultatē q̄t̄ die p̄dicādi ſicut atbenis ut Auḡ dīc i li. de op̄ib̄ monachoz. nō aut̄ pp̄t hoc religi osi tenētur apostolum in hoc imitari cū nō teneantur ad omnes ſupererogatiōes. vñ nec alii apostoli manibus operabantur.

Ad quartum ſic pro cediſ. Vider̄ q̄ religiōis nō liceat ò elemo ſynis uiuere. Apls. n. i. ad Thimot. 5. p̄cipit q̄ uidue que p̄ſſūt aliude ſuſtētari nō uiuāt de elemosynis ecclie ut ecclia ſuſſiat illis q̄ uere uidue ſūt. & Jero dīc ad Da

masū pap̄a q̄ qui bonis parentiū & epib̄ ſu ſtētari p̄ſſūt ſi q̄d paupez ē accipiūt. ſaci legūt. p̄fēto cōmitūt. & p̄ abuſiōne talium iudiciū ſibi māducant & bibunt. ſz religiōi p̄ſſūt labōr manū ſuſtētari ſi ſint validi. ḡ vñ q̄ peccēt elemosynas paupez come dendo. P. Uiuere de ſūptib̄ fideliū eſt merces deputata p̄dicanib̄ euangeliū pro ſuo labore uel ope. fm̄ illud Math. x. Di gn̄ ē op̄ari cibo ſuo. ſz p̄dicare euangeliū nō p̄tinet ad religiōis. ſz maxie ad platos q̄ ſūt paſtores & doctores. ḡ religiōi non p̄ſſūt licite uiuē de elemosynis fideliū. P. Religiōi ſūt in ſtatiū p̄fectiōis. ſz p̄ſſe en̄ ē dare elemosynas q̄ accipe: dīc. n. Act. 20. Beatius ē magis dare q̄ accipe. ḡ non debēt de elemosynis uiuē. ſz magis ex op̄ib̄ manū ſuaꝝ elemosynas dare. P. Ad religiōis p̄tinet ipedimēta x̄tutis & occaſi ones peti uitare. ſz acceptio elemosynaz p̄bet occaſionē peccati & ipedit x̄tutis acuz. vñ sup illud. 2. ad Thessal. vlt. Ut noſmetip ſos formā darem̄ uobis. dīc glo. Qui ſre quēt ad alienā mēſam comedit ocio dīc. ut adulēt necē ē paſcēti ſe. dīc ēt Ero. 23. Ne accipias munera q̄ exēcāt p̄udētes et mutat vba iuſtoꝝ. & p̄v. 22. dīc. Qui accipit mutuū ſerū ē fenerātis. q̄d ē religiōi ſt̄iū. vñ sup illud. 2. ad Thessal. vlt. Ut noſmetip ſos formā darem̄ r̄c. dīc glo. Religio nr̄a ad libertatē hoſes aduocat. ḡ vñ q̄ religiōi nō debēant de elemosynis uiuere. P. Religiōi p̄cipie tenēt imitari apl̄oz p̄fectionē. vñ apl̄s dīc sup illud ad Phil. 3. Quicūq̄ p̄fēti ſum̄ hoc ſentiam̄. ſz apl̄s moilebar uiuere de ſūptib̄ fideliū. ut occaſiōne auferret p̄ſſeo apl̄is. ſicut ipſe dīc. 2. ad Cor. xi. & ne ſcandalū ponereſt infirmis ut p̄z. i. ad Cor. 9. ḡ uidet q̄ pp̄t eaſdē cās religiōi debeat abſtīnē ne de elemosynis uiuāt. vñ & Auḡ dīc i li. de epib̄ mōacho rū. Amputetis occaſionē turpiū nundinaz q̄bus eſtimatio vña ledit & iſirmis offendit culū ponit. & oſidite hoib̄ nō uos in ocio ſa cile uictū. ſz p̄ anguſtā & artā uitaz regnum dei q̄rē. P. ſō ē q̄ ſicut Hreḡ dīc i 2. dia logoz. brūs Benedict̄ trib̄ annis i ſpecu p manēs de bis q̄ a Romano monacho miſtrabāt reſect̄ ē. p̄q̄ demū parētēq̄ reli q̄rat. & in ualidus corpe exiſtēs nō legiſ de labore manū q̄ ſuiffe. ḡ Religiōi licite p̄ſſūt

de elemosynis uiuē. **R.** dicendū q̄ unī
cuiq; l; uiuē de eo qđ suū ē uel sibi debitū.
sit aut̄ aliqd alicui ex libertate donantis. t̄
iō religiosi t̄ clericī quoꝝ monasteriis v̄l ec
clesiis ex munificentia p̄ncipii v̄l quorūcū
q; fideliū sūt facultates collate ex qb; suste
tent possunt d̄ eis uiuē licite absq; h̄ ḡ ma
nib; laborēt. t̄ tñ certū ē eos de elemosyna
uiuē. vñ t̄ similiſ ſi aliq; mobilia religiosis
a fideliū ɔferat. poſſūt de eis licite uiuere:
ſi uitū ē. n. dicē q; aliq; i elemosynaz poſſit
accipe magnas poſſeſſiones. nō aūt panem
vel parua pecunia. ſz q; b̄mōi bñficia reli
giosis uidet̄ eē collata. ad hoc q; liberi; reli
giosis acribus iſiſtēre poſſint quoꝝ cupiūt
ſe ſore p̄cipes qui t̄palia ſubministrāt. red
dereſt eis uetus p̄dictoz donoz illicit̄ ſi ab
actib; religiosis deſiſterēt. q; ſic c̄ptum eſt
de ſe defraudareſt intentionē eoz q; talia bñ
ficia cotulerūt. Debitū aut̄ ē alicui aliqd du
plicis. **U**no° pp̄t nccitatē que facit oia coia
ut **A**mb° dic. t̄ iō ſi religiosi nccitatē patian
tur. licite poſſūt de elemosynis uiuē. q; qdēz
neceſſitas p̄t eſſe. p̄ qdē. pp̄t corporis iſirmi
tatē. ex qua cōtingit q; nō poſſūt ſibi labore
manūi uictū querere. 2° ſi illud. qđ ex oper
manuali cōgrūt eis ad uictū nō ſufficiat. vñ
Aug° dic i li° de opib; monachoz. q; bona
opa ſideliū ſuſſidio ſupplēdoꝝ neceſſarioꝝ
deſeſt nō debet ſeruſ dei qui māib; op̄et
ut hore qbus ad expediendū aiuz ita yacat̄
ut illa corporalia opa geri nō poſſūt nō op
primat egeſtate. 3° pp̄t priſinā uersatiōeſ
eoz qui nō ɔſueuerāt manib; laborare. vñ
Aug° dic in li° de opib; moachoz. q; ſi ha
beant aliqd i ſeculo quo facile ſine opificio
ſuſtentareſt iſta uitā quā cōuerſi ad deum i
digentib; diſpartiti ſūt. t̄ credēda eſt eorum
infirmitas t̄ ferēda. ſolēt. n. tales delicatius
educati labore operū corporaliū ſuſtineſt n̄
poſſe. Allio° eſciſt aliqd alicui debitū ex eo
qđ ipſe ſe exhibet. ſiue ſit aliqd tēporale ſi
ue ſpūale. fm illb. i. ad Cor. 9°. Si nos uo
bis ſpūalia ſemiuim⁹. n̄ magnū ē ſi carna
lia v̄ra metam⁹. Et fm h̄ qđruplicē poſſūt
religiosi de elemosynis uiuere quaſi ſibi de
bitis. p̄ qdē ſi h̄dicēt auctoritate platoruz.
2° ſi ſint ministri altariſ. q; ut d̄. i. ad Cor.
9°. Qui altario deſeruiūt cum altario p̄tici
p̄t: ita t̄ dñs ordianuit bis q; euāgeliuū anun
ciat̄ de euāgelio uiuē. vñ t̄ Aug° dicit in li°

de opib; moachoz. Si euāgeliste ſūt fate
or bēnt p̄tātē uiuēdi d̄ ſūptib; fideliū. ſi mi
niſtri altariſ diſpēſatores ſacramentoꝝ. vñ
ſibi iſta nō arogāt ſz plane uēdīcat p̄tātem.
t̄ hoc ideo q; ſacrificiū altariſ ubiq; aga
tur cōe eſt toti pp̄lo fideliū. 3° ſi iſiſtā ſtu
dio ſacre ſcripture ad cōeſ utilitatē toti; ec
clie. vñ Jero° dic 3° vigiliū. Nec undiq;
uſq; bodie pſeueraſ ɔſuetudo nō ſolū apud
nos. ſz etiā apud hebreos. ut qui i lege dñi
meditāt̄ die ac nocte. t̄ patrē nō bñt in tra
niſ ſolū deu ſtoti orbis. ſoucant̄ mīſteriis.
4° ſi bona t̄palia que babebāt monaſterio
largiūt̄ de elemosynis monaſterio factis
poſſūt uiuē. **U**n̄ Aug° dic i li° de operib;
monachoz. q; bis q; relicta uel tributa ſue
āpla ſue qualicūq; opulētia iter pauperes
xpi pia t̄ ſalubri huilitate numerari uolunt
uice ſuſteſtande uite eoz res ipsa cōis t̄ ſrac
na caritas dñi. qui laudabiliter agūt ſi mani
b; open̄. qđ ſi nolint. q; andeat eos cogēt
nec ē attēdendū qđ ibi ſubdit̄: in qb; moa
ſteriis uel i quo loco indigentib; fratribus
q; ſq; hoc qđ hēat impēderit. oīn. n. xpiano
rū una res publica eſt. Si x̄o aliq; ſit religioſi
q; abſq; nccitatē t̄ utilitate quā afferant
uelint oicioſi de elemosynis q; dānt paupib;
uiuē. h̄ eis illiciū. **U**n̄ Aug° dic i li° de
operib; monachoz. Plerūq; ad p̄fessionez
ſuſtitutis dei ex ɔſtitōe ſeruili alig ueniuūt. ut
ex uita rufitana t̄ ex opificiū exercitatiōe et
plebeo labore. de qbus nō apparet utꝝ ex p
poſito ſeruittis dei ueniuūt. an uitā iope et
laboriosā fugientes uācui pafci atq; uelit
uelint. t̄ iſtuſ honorati a quibus ſtēni con
teriq; ɔſueuerūt. tales ḡ ſe quo min⁹ op̄et
de iſfirmitate corporis excuſare nō poſſūt. p̄t
rite q; ſe uite cōſuētudine cōuincunt̄. t̄ p̄ ea
ſubdit̄. Si nolint opari nec māduſet̄. neq; p
p̄trea ad pietatē diuites humiliant̄. ut pau
peres ad ſupbiā exrollant̄: nullo. n. mō de
cet ut i. ea uitā ubi ſenatores ſint laboriosi.
ſiāt opifices oicioſi. t̄ quo ueniunt relicti ū
liciis ſuis q; ſuerūt p̄dicioꝝ dñi. ibi ſint rufit
d̄icati. **A**d p̄mū ḡ dicendū q; auctorita
tes ille ſint ſtelligēde t̄pe nccitatē. qſ. s. n̄
poſſ aliter paupib; ſubueniri: tune. n. tene
rent n̄ ſoluz ab elemosynis accipiēdis deſi
ſtere. ſz etiā ſua ſi q; haberēt largiri ad pau
peruz ſuſteſtationē. **A**d fm dicendum q;
platis cōpetit p̄dicatio ex officio. religiosis

aūt pōt cōpetere ex cōmissiōe. t̄ ita cū labo-
rāt i agro dñico possūt exinde vnde. s; illud
2. ad Thimot. 2. Laboātē agricolā opor-
tet primū de fructib⁹ p̄cipere. vbi dic glo. s.
p̄dicatore q̄ i agro ecclie ligone x̄bi dei exco-
lit co:da auditor⁹. possūt etiā de evangeliis
vñcere q̄ p̄dicatoribus ministrat. vñ sup illud
ad Ro. 15. Si sp̄zialiū eoz p̄ticipes facti sūt
gentiles. debet t̄ i carnalib⁹ ministrare eis.
dic glo. s. iudeis q̄ miserūt p̄dicatores a hie-
rosolymis. sūt t̄ alie cause ex q̄bus aliqui de-
bet ut de sūptibus fideliū uiuat ut dicitū ē.
Ad tertū dicendū q̄ ceteris paribus da-
re est p̄ficiūs q̄ accipe. t̄ m̄ dare ul̄ relique
re oia sua p̄ xpo t̄ modica accipe ad suste-
natione uite: melius est q̄s dare alioq̄ p̄cūla-
ri pampib⁹ ut es s̄ dictio ps. **A**d quātum
dicendū q̄ accipe munera ad diuitias aug-
mētandas. v̄l accipere uictū ab alioq̄ sibi nō
debitū absq̄ utilitate t̄ necessitate p̄stat occa-
sione p̄cī. qđ nō b̄z locū in religiosis ut ex
s̄ dictis ps. **A**d quātū dicendū q̄ qn̄ appa-
ret mā festa nccitas t̄ utilitas. p̄p̄t quā alioq̄
religiosi de elemosynis uiuat absq̄ ope ma-
nuali: nō scandalizat̄ ex hoc ifirmi s; malis-
ciosi. more phariseor⁹ quez scandalū cōtē-
niendū dñs docet Math. 15. s; si nō cēt cui
dēs necessitas t̄ utilitas. possit exinde gene-
rari scandalū infirmis. qđ effet uitandum.
idem t̄ scandalū iminere pōt de bis q̄ sa-
cultatibus cōib⁹ ociose utuntur.

Ad quātum sic pro-
cedet. Vide q̄ religiosis nō liceat mendic-
care. **D**ic. n. **A**ug. 1 li⁹ de opib⁹ monachez.
Tā multos hypocritas sub hitu mōachor⁹
v̄ queq̄ dis̄p̄sit callidissimus hostis circu-
elites. puicias. t̄ p̄ea subdit. Q̄s petuit. oēs
exigūt aut sūptus lucrose egestatis. aut si-
mulate p̄ciū sc̄iat̄. ḡ videat̄ q̄ vita religio-
sor⁹ m̄dicatiū sit reprobāda. **P**. i. ad Thes-
sal. 4. d̄. Opem̄ manib⁹ ueltris sicut p̄ce
p̄m̄ uobis: t̄ ut honeste abulet̄ ad eos q̄
fois sūt. t̄ nulli⁹ alioq̄ desideretis. vbi dicit
glo. Ideo op̄ēt̄ agēdū t̄ nō ociādū. ga bo-
nestū est t̄ q̄i lux ad ifideles. t̄ nō desidera-
bitis rē alio⁹. nec dñ rogetis vel tollatis ali-
qd. t̄. 2. ad Thessal. 5. sup illud. Si q̄s non
vult opari rē d̄. **V**ult seruos dei corpora-
lit̄ opari ut hēant vñ uiuat. ut non cōpellat̄
egestate necessaria petere. s; b̄ est m̄dicare.

ḡ videat̄ q̄ illiciū sit p̄termissio ope manua-
li mēdicare. **P**. Illud qđ ē in lege p̄bibi-
tiū t̄ iusticie triū nō cōpetit religiosis. s; mē-
dicare ē p̄hibitū i lege dīna: dr. n. Deut. 15.
Dio indigēs t̄ mēdicus nō erit iter uos. t̄
in p̄s. Nō uidi iustū derelictum. nec semen
eius querēs panē. fm̄ etiā iura ciuilia puni-
tur ualidus mēdicās. ut babet Codice d̄ ua-
lidis mēdicantib⁹. ḡ nō cōpetit religiosis mē-
dicare. **P**. Verecūdia ē de turpi actu ut
Damascen⁹ dic. s; Amb⁹ dic i li⁹ de officiis
q̄ verecūdia petēdi ingenios p̄dit natales.
ḡ mēdicare ē turpe. n̄ ḡ religiosis cōpetit.
P. Marie de elemosynis uiuere cōpetit
p̄dicantib⁹ euangeliū. fm̄ dñi stainiuz ut s̄
dictū ē. eis t̄ nō cōpetit mēdicare: ga super
illud. 2. ad Thimot. 2. Laboātē agrico-
la r̄c. dic glo. **V**ult aplus q̄ euangelista in
telligat̄ q̄ necessaria sumē ab eis i qb⁹ labo-
rat nō ē mēdicitas. s; piās. ḡ v̄l q̄ religios-
sis nō cōpetat mēdicare. **S** 35. Religios-
sis cōpetit uiuē ad imitationē xpi. s; xps mē-
dicavit. fm̄ illud ps. Ego aut̄ mēdic⁹ sum t̄
paup. vbi dic glo. H̄ dixit xps de se ex forma
fui. t̄ ita mēdic⁹ est q̄ ab alio petit. t̄ paup
q̄ sibi nō sufficit. t̄ i alio p̄s. Ego egenus et
paup suz. vbi dic glo. egenus. i. petēs. paup
i. ilūsufficiēs mibi. ga mūdanās copias nō ba-
beo. t̄ Jero⁹ dic i quadā ep̄la. Ave ne dñs
tu mēdicante. s. xpo. alienas diuitias con-
geras. ḡ ouenies est religiosis mendicare.
R dicendū q̄ circa mēdicationem duo
possūt cōsiderari. Unū qđem ex pre ipsius
actus mēdicationis qui habet sibi quādam
abfectionē cōiunctā: illi. n. videat̄ abiectissimi
in̄ hoies esse qui nō solū sūt paupes s; itā/
eū sūt egentes q̄ necesse habet ab aliis uictū
accipe. t̄ fm̄ h̄ cā humilitatis aligd laudabi-
lis mēdicat̄. sicut t̄ alia assumūt q̄ ad abiec-
tionē quādā p̄tinēt q̄i efficacissimā medicinā
i supbiā qua v̄l in seipsis ul̄ eriā in alia p̄
exēpluz et riguē uolunt. sicut. n. infirmitas
que ē ex supexcessu caloris efficacissime sa-
nat̄ p̄ ea que i frigiditate excedit. ita etiā p̄
miltū abiecta videat̄. t̄ iō dicit̄ in decretis de
penitētia dis. 2. c. Si q̄s semel exercitio bu-
militatis. si q̄s se viliorib⁹ officiis subdat et
ministeriis indigniorib⁹ tradat. ita n̄q̄ ar-
rogat̄ t̄ humane glorie uictū cureri posse.
Vis Jero⁹ in ep̄la ad Oceanum cōmendat̄

Habiolam de hoc q̄ optabat ut suis diuitiis
pari effusis p̄ xpo stipē acciperet. qd̄ etiā
beatus Alex⁹ p̄fecit qui oib⁹ suis pp̄t xp̄m
dimissis gaudebat se etiā a suis suis elemo-
synas accepisse. et de beato Arsenio legit̄ in
uitis patrū q̄ gratias egit de hoc q̄ necessitate
cogēte oportuit eū elemosynā petē. vnde et
in penitentiā p̄ grauib⁹ culpis iniungit alig-
bus ut pegrinē mendicantes. s̄q̄ ga hūilitas si-
cut et cēte x̄vites absq̄ discretione ecē nō d̄z:
ita oportet discrete mendicitatē ad humilia-
tionē assumere ut ex hoc homo notā cupidi-
tatis nō incurrat vel cuiuscūq; altius idēcē-
tis. Alio⁹ p̄t cōsiderari mendicitas ex pte
eius quod q̄s mēdicādo acgrit. et sic ad mē-
dicandū p̄t homo ex duob⁹ iduci. uno mō
ex cupiditate habēdi dīnitias vel uicūj ocio-
se: et talis mendicitas ē illicita. alio mō ex ne-
cessitate ul̄ utilitate. ex necessitate qd̄ sic ut
cum aliquis non potest aliunde babere vñ
uiuat nisi mendicer. ex utilitate aut̄ sicut cuž
aliquis intendit ad aliquid utile p̄ficienduz
qd̄ sine elemosynis fideliū facer nō potest.
sicut perunt elemosyne p̄ structiōe p̄tis
uel ecclēsie uel quibusq; opibus q̄ v̄gurē
i utilitatē cōem. sicut scolares ut possint na-
care studio sapientie. et h̄ mō mendicitas ē li-
cita sicut secularib⁹ ita r̄ligiosis. Ad p̄mū
g° dicendū q̄ Aug⁹ ibi leḡ exp̄sse de his q̄
ex cupiditate mēdicant. Ad secundū dicē-
dum q̄ p̄ma glo. loḡ de p̄titiōe que sit ex
cupiditate ut p̄z ex uerbis apli. alia aut̄ glo.
loḡ de illis q̄ absq̄ oī utilitate quā faciunt
necessaria petūt ut ociosi uiuāt. nō aut̄ ocio
se uiuit qui qualificāq; utilit̄ uiuit. Ad ter-
tiū dicendū q̄ ex illo p̄cepto legis dīne non
phibet alicui mēdicare. s̄q̄ phibet diuitib⁹
ne tam tenaces sint ut pp̄t hoc alig egestate
mēdicare cogant. lex aut̄ ciuil̄ iponit pe-
nā ualidis mēdicātib⁹ qui nō pp̄t utilitatē
uel necessitatē mendicāt. Ad q̄riū dicēdū
q̄ duplex ē turpitudō. una i honestatis. alia
exterioris defect⁹. sicut turpe ē hōi esse insir-
mū uel pauperē. et talis turpitudō mēdicita-
tis nō p̄tinet ad culpā. s̄q̄ ad humilitatē p̄t-
nere potest ut dīciū ē. Ad q̄ntū dicendū
q̄ predicanib⁹ ex debito debeat uict⁹ ab his
qbus p̄dicat. si m̄ nō q̄i debitu s̄q̄ q̄i ḡ
eis dandū mendicando petere uelint. ad ma-
torem utilitatē pertinet.

Ad sextū sic proce

ditur. Videl̄ q̄ nō licet religiosis uiliorib⁹
uestibus vñ q̄ ceteris. ga scdm. aplm. i. ad
Abessal. vlt. ab oī specie mala abstincere de-
bemus. s̄q̄ uilitas uestiū habet speciem mali
dic. n. dñs Math. 7. Atēdite a falsis pp̄b
tis q̄ venuūt ad uos i uestimentis cuiū. et sup
illud Apoc. 6. Ecce equ⁹ palid⁹ rc. dic glo.
Videl̄ diabolus nec p̄ aptas tribulationes
nec p̄ aptas hereses se posse p̄ficer. Smittit
falsos fratres qui sub habitu religiosi obui-
nēt naturā nigri et rufi equi puerēdo fidē.
g° videt q̄ religiosi nō debeat uilib⁹ uestib⁹
vñ. D. Jero⁹ dic ad Nepotianū. Uestes
pullas. i. nigras. eque vita ut cādidas. orna-
t̄ et sordes pari mō fugiēdi sūt ga alterum
delicias. at tēp̄ gloriā redoler. g° videt q̄ cū
ianis gloria sit graui p̄tū q̄s v̄laciax usus
q̄ religiosi qui debet ad p̄secutionē tendere
magis debet vitare uestes viles q̄s p̄ciosas.
D. Religiosi maxie intendere debet opib⁹
p̄nue. s̄q̄ i opib⁹ p̄nue nō ē uideū exteriori-
bus signis tristitie. sed magis leticie signis.
dic. n. dñs Math. 6. Cū iejunatis nolite fi-
eri sicut hypocrite tristes. et p̄ea subdit: tu at̄
cū iejunas vngē caput tuū et facie tuā laua.
qd̄ erponē Aug⁹ i lī de fmone dñi i mon-
te dic. In hoc capitulo maxie aduertēdū ē
nō i solo rex corporeaz nitore atq; pompa
sed etiā i ipsis sordib⁹ luctuosis esse posse ia-
ctantiā. et eo periculose quo sub noī ser-
uitutis dei decipit. g° videt q̄ religiosi non
debeat uilioribus uestib⁹ idu. D. S̄ 3 ē qd̄
ad Heb. xi. apls dic. Circumcisū in melotis
i pellibus caprinis. glo. ut Helyas et alii. et i
decreris. xi. q. 4. dr. Si inēti fuerit deriden-
tes eos q̄ uilib⁹ et religiosis uestibus amic-
ti sūt. corrigat: p̄stiniis. n. ipib⁹ oīs sacra-
tus vir cū mediocri ac uili ueste uersabā.
R° dicēdū q̄ sicut Aug⁹ dic i 3° d doc-
tria xp̄iana. in oib⁹ exteriorib⁹ r̄b⁹ n̄ usus
rex s̄ libido utētis in culpa ē. ad quā discer-
nēdā attendēdū ē q̄ habitus uilli et incul-
tus duplicitē p̄t cōsiderari. Uno⁹ p̄ ut ē
signuz q̄dāz dispositiōis vñ status humāni
qa ut dr̄ Ecc. i. 9. Amicus hominis anun-
ciat de eo. et s̄q̄ hoc uilitas habitus ē qñq; si-
gnuz tristitie. vñ et boles i tristitia existētes
solēt uiliorib⁹ uestibus vñ. sicut econuerso
in tēp̄ sollēnitatis et gaudii uitiū cultoribus

uestimentis. ut et penitentes usibus uestibus induit ut p^r 3° Ione. 3° de rege qui induit est sacerdotio. et 3° Reg. 2° de Achab. q^o operuit ciliatio carnē suā. q^o hō est signū cōceptus diuini et mīdani uastus. unde Jero^d dicit ad Rusticū mōachū. Hordes uestium cādide mēris idicia sūt. uilis aut tunica cōceptu seculi pbat. ita dūtarat ne aim^t timeat ne habet simoq^s dissentiat. et fm utrūq^s boz cōpētit religiosis uilas uestiu^z. ga religio ē s^a. t^e penitēte et cōceptu mundane glorie. s^a q^o aligs uelit hoc aliis significare cōtingit. p^r eria. T^hno^d ad sui būliaē: sicut. n. ex splendore uestiu^z anim^t bois eleuāt. ita ex humilitate uestiu^z humiliaē. uñ de Achab qui carnē suā ciliatio induit. dixit dñs ad heliā. Nō ne uidisti Achab būliaū coraz me. ut hēt 3° Reg. 2°. Alio^p p^r exemplū alio^p unde sup illud Math. 3° Habebat uestimentū de pilis cameloz et dic glo. Qui penitentiam p^dicat habitū pnic p^redit. 3° mō. p^r ianem gloriā sicut Aug^d dicit q^o in ip̄sis sordib^z luctuosis pōt eē iacratia. duob^z g^o primis modis laudabile ē abiectis uestib^z uti. 3° hō si uitosū ē. Alio^p pōt cōsiderari habit^z uilis et iculens fm q^o pcedit ex auaritia vel neglēgēria. et sic etiā ad uitiū princi. Ad primū g^o dicendū q^o uilas uestiu^z de se nō h^z s^rēz mali. uno potius specie boni. s. cōceptu mundane glorie. et inde ē q^o mali sub uililate uestiu^z suā maliciā occultat. uñ Aug^d dicit in li^o de sermone dñi in mōre. q^o non ideo debet ones edisse uestimentū suū q^o pleriq^s illo se occultat lupi. Ad scbz dicendū q^o Jero^d ibi logē de uestibus uilib^z que deserūt. p^r humana gloriā. Ad tertiu^z dicēdū q^o fz doctrinā dñi. i opibus scūtatis nihil homines facere debet. p^r apparentia. q^o p^r p^r cōrigit q^o aligs aligd nouū facit unde Christ^d dicit sup Math. Dras nihil nouū faciat q^o aspiciat hoies. vel clamādo vel pectus pertido vel manus expandēdo. ga. s. ex ipsa nouitate hoies reddit itētos ad cōsiderādū nec fz oīs nouitas itētos faciens hoies ad cōsiderandū reprehensibilē: pōt. n. et bere et male fieri. Uñ Aug^d dicit in li^o de simōe dñi. i monte. q^o qui i pfessiōe xpianitatis inuisi^t eto squalore et sordibus intētos in se ocūlos hoies facit. cum illib^z uoluntate faciat et necessitate patiat. ecclis eius opibus pōt cognosci utz hō cōceptu sup̄sui cultus an am^t

bitione aliqua faciat. maxie aut uidentur hō ex ambitione facere re religiosi qui binū uilem offerunt q^o signū sue pfessiōis qua cōtemptum mundi p^rcentur.

Onde consi
derādū ē de differētia reli
gionū. Et circa hoc q^o ūt
octo. p^r utz sint diuerte
religiones nel una tm. 1°
utz alig religio istiū possit ad opa vīte ac
tive. 2° utz alig religio possit ordinari ad
militandū. 3° utz possit istiū alig religio
ad p^redicandum et b^z modi epa exercenda.
4° utz possit alig religio istiū ad studiū
scientie. 5° utz religio que ordinat ad ui
ta cōplatiuam sūt petior ea que ordinatur
ad uitā actiū. 6° utz habere aligd in cō
diminuat de p^rfectione religionis. 7° utz
religio solitarioz sit preferenda religioni in
societate uiuentium.

Ad primum sic pro
cedit. Vide q^o nō sit nisi una tm religio. In
eo. n. q^o totali^t et pfecte habet. i diuersio eē
nō pōt. p^r q^o nō pōt esse nisi vnū primū
sumū bonū ut in p^r habitu ē. s^a sicut Greg^d
dic sup Ezch. cū q^o oē q^o habet. cē quod
vivit oē q^o sapit: oipotēti deo uouerit. holo
caustū ē. sine quo religio eē nō dicit. g^o vi
det q^o religiones nō sint multe. s^a una tm.
T^ho. Ea que i effētib^z cōuenit nō diuer
sificāt nisi p accidēs. s^a sine tribus et
fentialib^z et religionis nō ē alig religio ut s^a
habitu ē. g^o vide q^o ipse religiones specie nō
diversificent. s^a scilicet p accidēs. T^ho. Stat^d
p^rfectionis cōvenit et religiosis et episcopis ut
s^a habitū ē. s^a epavus nō diversificat specie.
s^a ē un^t ubiq^s fuerit. vñ Jero^d dicit ad Ale
xandrū chm. Ubiquis s^ruerit epus siue Ro
me siue Eugubio siue Constantinopoli siue
Regio: eiusdē meritū ē eiusdē et sacerdotii.
g^o pari rōne una sola ē religio. T^ho. Ab ec
clesia tollēdū ē omne id q^o cōfessionē idu
tē pōt. s^a ex diuersitate religiōnū uide q^o qdā
posse cōfusio induci populo xpiano. ut qdā
decretalis dicit q^o habet de statu mōachoz
et canonicoz regulariū. g^o vide q^o nō t^eberat
esse diuerte religiones. T^ho. s^a ē q^o in p^rs
scribit ad ornatū regine ptinere q^o sit circū
amicita varietate. R^o dicēdū q^o sicut